

Спецыяльны рэпартаж

Аляксандр з усімі знаходзіць агульную мову.

Паштальён на колах,

або Асаблівасці працы вясковага кур'ера

Аляксандр БОЛЦІКАЎ — кіроўца-паштавік Краснапольскага ўчастка паштовай сувязі, развозіць па вёсках газеты, карэспандэнцыю, пенсіі і грашовыя дапамогі. А ў Краснаполлі выконвае яшчэ і абавязкі кур'ера, дастаўляе паскораную пошту EMS. Дарэчы, паслуга з кожным днём набірае папулярнасць, бо атрымаць або адправіць каштоўную карэспандэнцыю, напрыклад, пашпарт, не выходзячы з дому, вельмі зручна і камфортна. Тым больш што гарантыя дайсці да адрасата ў гэтым выпадку стапрацэнтная. У вялікім горадзе такіх кліентаў больш, там нават асобны чалавек працуе кур'ерам, але Краснаполле — невялікі населены пункт, і Аляксандр спраўляецца і баранку круціць, і пенсіі развозіць, і каштоўныя пакеты па кур'ерскіх адрасах дастаўляе.

З сямі раніцы Аляксандр ужо на рабоце. Трэба прыняць тавар і ўзгадніць з начальствам маршрут. Самы «гарачы» перыяд для яго — гэта дні выплаты пенсій. Прызнаецца, што прыходзіцца часам накручваць на паштовым «уазіку» да 100 кіламетраў. У астатні час крыху паспайкайней. Усяго на абслугоўванні паштальёна 11 вёсак, але ён заязджае толькі ў тыя, куды трэба нешта даставіць. На ўчастку, напрыклад, 60 чалавек выпісваюць газеты, людзі з нецярпеннем чакаюць свежых навін. Але сёння дзень будзе доўгі — трэба спяшацца даставіць пенсіі і грашовыя дапамогі. У кабінку да кіроўцы нельга, ведамасныя правілы забараняюць. Паназіраць за працэсам дапамог **старшыня Сідараўскага сельсавета Уладзімір ПІВАНАЎ** — узяў мяне ў сваё аўто. Заадно паказаў, чым жыве яго сельсавет.

Першая вёска, дзе чакаюць пошту, — Кажамякіна, але перад тым як да яе дабрацца, прыйшлося зрабіць некалькі прыпынкаў — Аляксандр развозіць карэспандэнцыю па арганізацыях.

— Калісьці вёска вялікая была, — згадвае старшыня сельсавета, як толькі мы заязджаем у населены пункт. — У свой час тут меліся васьмігадовая школа і іншыя сацыяльныя аб'екты. Зараз 50 чалавек засталася. Дзяцей няшмат, іх цяпер воззяць у школу ў Краснаполле. Тыя жыхары, якія пакулі яшчэ не на пенсіі, працуюць у цэху ад лясгаса. Вёсцы, лічы, пашчасціла, што ёсць такі аб'ект. Мясціны ж вельмі прыгожыя, лес навокал, крынічкі.

У Кажамякіне трэба заехаць па трох адрасах. 82-гадовая Ніна Ведзянееўна жыве з сынам. Як толькі паштовы «ўазік» прыпыняецца каля яе дома, жанчына з'яўляецца на ганку. Чакаем, пакуль Аляксандр абслужыць кліентку, і падыходзім пагаманіць. Ці ўсё яе задавальняе?

— Раней у вёсцы пошта была, але і так нядрэнна — на дом усё прывозяць, не трэба нікуды хадзіць, — кажа пенсіянерка. — Паштальён нам чалавек не чужы, уважлівы. Дзякуй яму за клопат.

Аляксандр цікавіцца, можа трэба нешта з прадуктаў прывезці. Ён жа не толькі карэспандэнцыю дастаўляе, але і тавары першай неабходнасці. На ўсялякі выпадак запісвае нумар тэлефона, на якім можна зрабіць заказ. Камунальныя плацяжы, дарэчы, таксама можна такім чынам аформіць. А квітэнцыю на месцы атрымаць.

Развітваемся з Нінай Ведзянееўнай і едзем далей, да Аксаны — маладой маці, якая чакае грашовую дапамогу на дзіця. Вунь яе дом на пагорку. Але дзе ж гаспадыня? Нас сустракае бадзёрым брэхам дваровы барбос.

Вось табе неспадзяванка. Аляксандр супакойвае: не хвалюйцеся, у кішэні ляжыць абарона, калі што. Пошта сваіх работнікаў забяспечвае на такія выпадкі сродкамі абароны. На гарызонце з'яўляецца Аксана, цыкае на свайго ахоўніка, і ён нас прапускае.

— У мяне трое дзяцей, двое дарослых, але малому — тры месяцы, без нагляду не пакінеш, таму і затрымалася, — апраўдваецца Аксана.

Аляксандр выдае ёй грошы і нагадвае пра тое, што яна можа скарыстацца і іншымі паслугамі. Яна дзякуе і абяцае падумаць.

Наступны прыпынак амаль на ўскрайку вёскі. Дом стаіць у вельмі маляўнічым месцы. Здаецца, калі б фарбы былі пад рукой, адразу ж нешта намалюваў. Нас сустракае каларытная бабулька. Нечаканая ўвага з майго боку яе нават бянтэжыць. Амаль кожны сказ у яе пачынаецца з разгубленай прымаўкі «вой, мая мамачка».

— Газеты ўжо даўно не чытаю, — прызнаецца 83-гадовая Кацярына Іванаўна. — Без акулераў вас ледзь бачу. Маладзейшая была, дык на паўгода адну газету выпішу, потым другую. І паштоўкі купляла, родным пасылала. Але бацькі ўжо памерлі, а сястра ў Слаўгарадзе жыве. Мы з ёй часам па тэлефоне размаўляем. А яшчэ ёсць дзеці. Адзін сын тут жыве, яшчэ адзін у Краснаполлі і дачка ў Касцюковічах. Дачка раней кожныя выхадныя прыязджала, але зараз у яе муж хварэе на каранавірус, і яна баіцца прыязджаць, каб мяне не заразіць. Але я не сумую, нявестка ў госьці часта прыходзіць. Нядаўна сын з дзецьмі з Краснаполля прыязджаў, лазню тапілі.

Напрыканцы робім здымак на памяць. Жанчына какетліва прызнаецца, што раней прыгажуня была. Яна, дарэчы, і зараз

нядрэнна выглядае. Вунь валасы як у маладой. Смяецца, што ніколі фарбамі не карысталася, але зараз «на старасці гадоў» за яе знешнім выглядам дачка сочыць.

— Работа ў мяне цікавая, — прызнаецца Аляксандр. — Людзі да мяне ўжо прывыклі, некаторыя нават на гарбату запрашаюць, але прыходзіцца адмаўляцца — я ж на рабоце і трэба прытрымлівацца дысцыпліны. Ды і часу няма, справа перш за ўсё. Бабулькі вельмі чулівыя, часам цукеркамі частуюць. А ёсць наогул «пустэльнікі», адзін чалавек на ўсю вёску. Але і такіх абслугоўваем, а куды дзявацца.

Тое, што прыходзіцца ездзіць па мала-населеных вёсках, Аляксандра не хвалюе. Хоць, бывала, і машына ламалася. Але хутка знаходзіў выйсце з сітуацыі.

А яшчэ мы даведаліся, што Аляксандр шматдзетны бацька — у яго пяцёра дзяцей. Усе яшчэ малыя, старэйшы ў трэці клас хадзіць. А яшчэ кажуць, што моладзь у малельных населеных пунктах не прыжываецца. Калі ёсць дом, сям'я і работа — па гарадскім жыцці ніхто не сумуе.

Аляксандр едзе далей па маршруце, а мы вяртаемся ў Краснаполле. Трэба ж пацікавіцца, якія паштовыя паслугі цяпер у трэндзе.

— Стараемся прапагандаваць новыя формы, — кажа **начальнік Краснапольскага УПС Людміла ЧМЫРЫКАВА**. — Жыццё на месцы не стаіць, і мы таксама прапануем кліенту больш зручныя варыянты. Тая ж паскораная пошта EMS, напрыклад. Яна, канешне, даражэйшая, але перавага ў яе шмат. Дастаўляем такім чынам кліенту на дом дзелавую перапіску, тавары — людзі сёння шмат чаго замаўляюць праз інтэрнэт. Асабліва часта карыстаюцца паслугай тыя, каму далёка да нас дабірацца. Летась па Краснаполлі рост па гэтай пазіцыі склаў 140 працэнтаў да ўзроўню папярэдняга года. Яшчэ па адной — «Камфорт» — рост наогул амаль 160 %. Прынцып, дарэчы, той самы, дастаўка карэспандэнцыі да дома або кватэры ў абумоўлены кліентам час. Наша задача, каб кліенты не адчувалі сябе адарванымі ад жыцця і карысталіся ўсімі перавагамі, якія ёсць і ў гараджан.

Нэлі ЗІГУЛЯ.

Паштальёна заўсёды чакаюць і сустракаюць.

Падрабязнасці

Найлепшую марку выберам разам

Да 25 лютага праходзіць конкурс-апытанне «Найлепшая паштовая марка Рэспублікі Беларусь». Паўдзельнічаць у ім могуць усе ахвотныя. А для гэтага трэба зрабіць усяго некалькі крокаў.

На афіцыйным сайце РУП «Белпошта» belpost.by ў раздзеле «Філатэлія» выкладзены бланк анкеты. Яго трэба запоўніць, указаўшы нумар маркі ці блока, якія спадабаліся больш за іншыя. Гэты бланк пасля трэба будзе даслаць на электронны паштовы адрас vinch@belpost.by.

Запоўніць анкету таксама можна і афлайн. Для гэтага трэба наведаць любое аддзяленне паштовай сувязі краіны. Разборліва запоўненую анкету з паметкай «Конкурс» трэба накіраваць на адрас: выдавецкі цэнтр «Марка» РУП «Белпошта», пр-т Незалежнасці, 10, 220050, г. Мінск. Але, праз сітуацыю з каранавірусам усё-такі лепш абраць электронны варыянт.

— Сярод удзельнікаў апытання, у чых анкетах указана найлепшая паштовая марка, будуць разыграны прызы. Гэта 100 набораў філатэлістычнай прадукцыі. Але трэба даслаць анкету ва ўказаны тэрмін і правільна запоўніць. Найлепшай будзе прызнана тая паштовая марка (альбо блок), за якую прагаласуе большасць удзельнікаў, — адзначылі ў прэс-службе «Белпошты».

Як не трапіць на вуду махляроў

Апошнім часам Беларусь літаральна накрыла хваля кібермахлярства. Не абышла яна і паштовую сферу. Ашуканцы ствараюць у сеціве ледзь не копію сайта нацыянальнага паштовага апэратара. А для большай праўдападобнасці яшчэ і карыстаюцца даменнымі імёнамі, якія ад сапраўднага belpost.by адрозніваюцца літаральна адной ці парай літар.

— Гэтая схема працуе наступным чынам, — расказалі ў прэс-службе нацыянальнага паштовага апэратара. — Дапусцім, вы апублікавалі на гандлёвай інтэрнэт-пляцоўцы аб'яву аб тым, што хочаце прадаць або, наадварот, набыць нейкі тавар. Зламыснік, які выступае ў ролі другога ўдзельніка дзелкі, уступае з вамі ў камунікацыю шляхам інтэрнэт-месенджараў. Далей ён прапануе скарыстацца паслугамі РУП «Белпошта». Але адпраўляе спасылку на фішынгавы сайт. У рэшце рэшт чалавек, які пераходзіць па гэтай спасылцы і ўводзіць у палі даныя сваёй банкаўскай карткі, тут жа яе кампраметуе. І банкаўскі рахунак спусташаецца вокамгненна. Таксама заўважаныя выпадкі рассылкі на электронныя паштовыя адрасы паведамленняў, у якіх змешчана інфармацыя пра аплату дастаўкі замоўленага тавару. Далей яны зноў жа прапануюць перайсці на сайт, які насамрэч з'яўляецца несапраўдным.

Таму калі вы заўважылі, што вам адпраўляюць нейкія спасылкі, прапануюць паведаміць нейкі код, ці вас збянтэжыў тэлефонны код нумара, на які зарэгістраваны акаўнт, з якога вядзецца перапіска — проста спыніце дыялог.

Валяр'ян ШКЛЕННИК.